

Západní média zarytě mlčí, když jsou v ukradeném Kosovu zabíjeny děti

necenzurovanapravda.cz/2023/01/zapadni-media-zaryte-mlci-kdyz-jsou-v-ukradenem-kosovu-zabijeny-deti

19 ledna, 2023

Nedávno, v den pravoslavných Vánoc, došlo v Kosovu k napadení dvou srbských chlapců. Tento útok nebyl ojedinělý, neboť na území, které před lety ukradl US Deep state, aby na tam ustanovil vládu islámské drogové mafie a především postavil největší základnu USA v Evropě, dochází k útokům na Srby či na kostely takřka neustále.

Země, která tradičně patřila Srbsku, byla již v minulosti pod nadvládou Osmanů. A nyní, díky těm, kdo se sami ustanovili „světovým drábem,“ je ve stejné situaci.

Albánci, kteří na území Kosova dorazili až za Tita, tedy s pomocí největších světových zločinců ukradli zemi, kterou by chtěli spojit s Albánií a vytvořit jakousi „Velkou Albánií.“ První větší islámský chalífát v Evropě.

O situaci na území okupovaného Kosova vypovídají i sami Srbové, ať už ti, kteří tam aktuálně žijí nebo ti, kteří emigrovali a jsou v kontaktu se svými příbuznými v místě.

Srbskou tradicí na Štědrý den je ráno pokácet jedli, kterou si pak muži odnesou domů, aby přinesla štěstí v příštím roce. Štěstí v rodině Stojanovičových bylo přinejmenším krátkodobé.

V pátek ráno si bratřenci Stefan Stojanovic (11) a Miloš Stojanovic (21) vyšli pro vánoční stromeček, když je potkal kosovský Albánec, který na ně bezdůvodně vystřelil z auta. V době útoku šly děti po kraji silnice a nesly stromek. Jeden chlapec byl střelen do ruky, druhý do ramene.

Podezřelý kosovský Albánec Azem Kurtaj, 33, byl později potvrzen jako člen kosovských bezpečnostních sil a také syn člena kosovskoalbánské teroristické organizace „UCK“.

Za zmínku stojí, že posledně jmenovaná organizace byla na americkém seznamu světových teroristických organizací, ale byla z něj odstraněna poté, co se Kosovo prohlásilo za nezávislý stát po pronásledování Srbů, které bylo řízeno dotyčnou organizací.

Po střelbě kosovští Srbové na protest zablokovali silnici mezi Strpcem a Urosevacem a požadovali okamžitou reakci od srbské vlády a samozvaného pseudostátu „Kosovo“. Mezitím se oběma chlapcům dostalo lékařské pomoci v nedaleké nemocnici a poté byli posláni na chirurgické oddělení v Gracanici. Nyní je jasné, že chlapci nejsou v ohrožení života, ale jsou stále v nemocnici.

Reakcí EU nebylo nic víc a nic méně než odsoudit střelbu s lživým tvrzením, že na chlapce „omylem“ vystřelil voják. Dotyčný pachatel byl zadržen a čeká na další výsledky.

Jeden z postřelených chlapců.

Nepokoje v Kosovu pomalu, ale jistě eskalují a stále více připomínají pogrom, který v roce 2004 zanechal vypálené kostely a poničené srbské domy, čímž se strategicky provedly etnické čistky Srbů v oblasti Kosova. Po tomto roce k incidentům docházelo pravidelně, ale v posledních dvou letech výrazně přibyly.

Minulý rok vláda v Prištině zakázala srbské značky vozidel a požadovala jejich nahrazení vlastními značkami z Kosova. Následovaly ilegální policejní razie v souvislosti s dovozem již deklarovaných drog, které vyvrcholily zastřelením 71leté ženy kosovskou policií. Během měsíce října předchozího roku byla 84letá Bozana okradena a napadena kosovským Albáncem, který jí mezitím nadával albánsky.

To je jen několik příkladů v řetězci událostí, k nimž dochází nepřetržitě od začátku nepokojů po bombardování NATO. Upozorňovat pouze na posledně jmenované by znamenalo zesměšňovat všechny kosovské Srby, kteří se stali obětí provokací, které se odehrávaly na občanské i státní úrovni.

„Je to jen jeden ze stovek incidentů, které byly zamety pod koberec,“ říká Dušan Ilič, který se narodil a vyrostl v Mitrovici v Kosovu. Říká, že jeho dětství bylo daleko od normálu a nazývat to tvrdou výchovou by bylo podcenění.

V rozhovoru s Dušanem se ponoříme do hluboce zakořeněného kosovského konfliktu:

Jak vypadá situace v Kosovu dnes?

Úvodem bych rád zdůraznil, že průběh událostí etnické diskriminace v kosovské oblasti byl a zůstává konstantní v průběhu let od nezákonného bombardování Jugoslávie NATO v roce 1999. Že k tomu dochází v hranicích Evropy, možná není nová věc – k diskriminaci na základě etnického nebo náboženského vyznání dochází i v jiných částech Evropy.

Rozdíl je však v tom, že když se to stane v oblasti Kosova, má to obvykle mnohem menší ohlas právě proto, že napětí zůstává od 90. let konstantní.

Dnešní situace je přinejmenším extrémně špatná, zvláště v posledních několika měsících, během nichž je jediným zdrojem jakékoli minimální formy stability srbský stát, protože vláda Prištiny pouze přispívá ke zvýšení sociálního rozdělení.

Mohu otevřeně říci, že primárním cílem administrativy Prištiny je vyhnat Srby z těchto oblastí a vytvořit monoetnickou společnost.

Důvod, proč to říkám takto, je ten, že bez ohledu na to, jak moc Západ a jeho mašinérie propagují nezávislost Kosova, lidé ji prostě nepřijímají a nikdy nebudou.

Můžeme mít soužití s Albánci, ale problém je založen na nedostatku respektu a práva na společný život; nedostatek základních lidských práv a nejzákladnějších hodnot zastávaných evropskou společností je to, co způsobuje sociální rozdíly a přispívá k pokračování nepokojů.

Jinými slovy, zdá se, že na dvě etnické skupiny v regionu platí dva samostatné zákony, protože provokace z jedné strany jsou přehlíženy, zatímco reakce na ně jsou odsuzovány.

Máte nějakou konkrétní vzpomínku na událost, která vás nejvíce zasáhla?

Pravděpodobně to bylo 17. března 2004, kdy došlo k velkému pogromu. Bylo mi tehdy 9 let a bylo mi dovoleno doprovázet otce na pracovní cesty po kosovské oblasti. Tehdy – jako devítiletý – jsem na vlastní oči viděl, jak vypadá pogrom, tedy etnická čistka.

Přes 70 000 kosovských srbských civilistů bylo během těchto dvou dnů, 17. a 18. března, nuceno opustit své domovy pod extrémním ohrožením; civilisté byli násilím vyháněni ze svých domovů, jejich domovy a naše kostely byly vypáleny, zatímco jednotliví kosovští Albánci z nich trhali kříže.

Byla to scéna, která jak pro mě, tak pro mou generaci, zanechala v naší výchově tak výrazný otisk, že s tím budeme žít po zbytek našeho života.

Setkal jste se osobně s diskriminací na základě etnického původu?

Odpověď bych chtěl uvést na úvod vysvětlením, že oblast Kosova, konkrétněji severní část, není příliš velká. Tím je člověk vždy přímo či nepřímo zapojen do veškerého dění v dané oblasti.

Mohu vám dát příklad. Když jsem vyrůstal, žili jsme na malém území, které je součástí kosovské Mitrovice, jen pár kilometrů od centra. V té dobu oblast obývali jak Srbové, tak Albánci, od nichž jsme nezaznamenali výraznější problémy.

Byli však někteří, které bych přímo nazval zločinci, kteří v letech 2000 až 2006 vtrhli do našeho domova a vykradli ho 13x během 6 let. Nakonec byly podmínky tak tvrdé, že jsme v té oblasti už nemohli

žit, a tak jsme se přesunuli do centrální části města, kterou obývali převážně Srbové, kde jsme měli méně problémů.

Jak vidíte situaci ohledně dvou chlapců, kteří byli postřeleni na Štědrý večer?

Přinejmenším mě to nepřekvapuje, protože napětí bylo v posledním období konstantní. Kdyby k tomu došlo například v jiné části Evropy, stalo by se to světovou zprávou a nepředstavitelným skandálem. To, že se to děje tady v Kosovu, kde se to stalo normálem, ututlá se to tak rychle, jak to vyšlo najevo.

Mezinárodní reakce by byla nepochybně silnější, kdyby oběťmi byli kosovští Albánci, protože jejich lobby je silnější a financovaná Západem. Mají tedy možnost ji propagovat v médiích a přirozeně se dostává na vyšší úrovně ve hře o politickou moc.

Co byste chtěl předat srbské diaspoře?

Mým poselstvím Srbům z diaspory je pozvednout svůj hlas co nejvíce a pomoci nám šířit pravdu o naší realitě v Kosovu. Dokud tu budou lidé, kteří se odmítají nechat umlčet, přežijeme tady.

Kosovo a Metochija není jen mýtické místo, je to skutečný mýtus, na kterém je založena naše civilizace; je tu tolik svatyní, tolik historických událostí se zde odehrálo, že nám to dává právo to skutečně představit celému světu.

Ve světle kolosálního poklesu počtu Srbů, kteří dnes zůstávají v Kosovu, by ti, kteří se dobrovolně rozhodli zůstat, měli dostat dostatečnou podporu, aby měli zajištěný normální život v regionu.

A v oné podpoře je zahrnuto to, co mělo být poskytnuto od mezinárodních mírových organizací. Čím více jsou naše hlasy slyšet, tím více nám to pomáhá upozorňovat na dosud umlčované křivdy.

Na severu jsme měli barikády téměř 20 dní, během kterých byl na barikády poslán alespoň jeden člen rodiny; v těchto dnech ustává „normální“ život a to je dokonalou ukázkou toho, jak situace v Kosovu dnes vypadá – je jen otázkou času, kdy nastane čas, abychom opustili práci, rodinu, domov.

Na druhou stranu poslední událost, stejně jako všechny před ní, ukázala, že mezi Srby panuje velká jednota a touha přežít a zůstat zde. A přestože je situace kritická, je cítit, jak přesně se tato jednota může stát naší jedinou záchranou v době, kdy proti nám politická hra sází všechny své karty.

Tolik rozhovor s Dušanem Iličem, obyvatelem kosovské Mitrovice, kterého se ptala Srbka Tijana Ivkovičová (viz titulní obr.), jejíž rodina utekla před bombami NATO do Švédska.

Po vyslechnutí této zprávy se člověk nestačí divit, co je horší; že dva nevinní chlapi byli před pár týdny postřeleni zločincem popisovaným západními médii jako „voják, který ‚náhodou zranil‘ dva místní obyvatele?“ Nebo skutečnost, že kdyby se situace obrátila a Srb zastřelil dva Albánce, slyšeli bychom tuto zprávu ve všech médiích a opakovaně?

Kdyby incident zapadal do známého západního pohledu, v němž jsou Srbové neustále popisováni jako spouštěč všech válek a provokací, byla by to světová zpráva.

Kosovští Srbové jsou den za dnem vystaveni podobným situacím. Den co den tyto incidenty zůstávají veřejným tajemstvím, které se zametá pod koberec. Ale za jakým účelem?

Je kosovská vláda tak silně začleněna do západního politického kruhu, že síly EU, které podle rezoluce 1244 slíbily stabilizovat nepokoje a zaručit příměří, zavírají oči nad albánskými provokacemi?

Zatímco Západ pilně hraje v mocenské hře, která nám zůstává vzdálená, o výstřelech, které měly za cíl připravit o život dva nevinné srbské chlapce, se mlčí.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 6 Průměrně: 5]